

LEKCE 4

Ochota se učit

Velké poslání, které dal Ježíš církvi v Matouši 28, 18–20, nezahrnovalo pouze získávat lidi, ale také činit učedníky. Být učedníkem znamená stát se studentem. Z toho důvodu jako Kristův následovník se máš stát celoživotním studentem samotného učitelského Mistra. Nezbytným předpokladem k učení se je zjevně ochota se učit.

Asi jsi už upozoroval, že ne všichni jsou ochotni se učit a nechat se opravovat. Ve skutečnosti se někteří jedinci brání pokynům a nápravě. Ježíš uzdravil při jedné příležitosti od narození slepého člověka. Tento skutek milosrdenství rozzuřil řadu farizeů, kteří se vzpírali Pánu. Ptali se uzdraveného muže, jak se mu vrátil zrak. Když vysvětlil, jak se to stalo, nevěřili mu. Proto ve výslechu pokračovali, dokud muž nezvolal: „*Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nemohl by dělat nic.*“ (Jan 9, 33). Farizeové zlostně odpověděli: „*Celý ses v hříších narodil, a nás chceš poučovat?*“ (Jan 9, 34). Jaká pohrdavá odpověď! Ukázalo to jejich odmítnutí dozvědět se nebo přijmout fakta nad rámec jejich vidění světa.

Jako Kristovi následovníci musíme zůstat otevření na vyučování po celý život. Nezáleží na tom, kolik titulů jsme získali, kolik máme zkušeností, jak moudří se zdáme být nebo kolik úcty nám ostatní prokazují. Každý se má stále mnoho co učit.

OSNOVA LEKCE

„Mistrova škola“

Vyučování skrze Slovo a Ducha svatého

Ochota se učit vede k proměně

Denní životní lekce

Důležitost pokory

Praktikovat Slovo

CÍLE LEKCE

1. Vysvětlit, co to znamená být přijat do „Mistrovy školy“.
2. Popsat, jak nás Ježíš vyučuje skrze Slovo a Ducha svatého.
3. Vyjádřit, jak vede ochota se učit k proměně.
4. Vykreslit růst, který se děje, když denně studujeme lekce života.
5. Uvést, proč je v ochotě se učit pokora klíčová.
6. Zdůvodnit význam uvádění do práce toho, co ses naučil.

„Mistrova škola“

Cíl 1: Vysvětlit, co to znamená být přijat do „Mistrovy školy“.

Představ si, jaké by to bylo, kdybys byl jedním z učedníků, kteří následovali Ježíše během Jeho cestování, kázání a vyučování po izraelských městech. Tito učedníci byli přijati do toho, co nazývám „Mistrova škola“. Byli s ním 24 hodin

denně, 7 dní v týdnu. V prvním století to byla běžná metoda židovských rabínů a jejich následovníků. Jaký úžasný učební model! Můžete si představit ty lekce, které se naučili?

Ježíš byl často nazýván „*rabi*“. Slovo *rabi* má hebrejský původ a znamená „můj Mistr“. Slovo *rabi* bylo v běžné řeči zaměňováno se slovem učitel (Matouš 23, 8). Ježíš byl nepochybně největší učitel všech dob. I ti, co ho nenásledují, uznávají jeho důležitost jako učitele a obdivují jeho poselství a metodologii. Jeho učedníci byli přijati na neuvěřitelnou učednickou tréninkovou školu. Ježíš si nutně nevybral by nejlepší a nejchytřejší žáky tak, jako to dělávali ostatní rabíni té doby. Zvolil si směsku lidí: rybáře, zélótu (náboženského fanatika – *pozn. překladatele*), výběrčího daní a další... ty, kteří byli ochotni se učit a aplikovat naučené. Dnes jsou všichni křesťané automaticky přijati do Mistrovy školy, když prožijí duchovní nové narození. Pamatuj si toto – Ježíš je vždy ochoten být tvým učitelem. Ale ty se musíš CHTÍT učit: musíš být ochotný se naslouchat, učit se, následovat Jeho pokyny a poslouchat Jeho příkazy. Důvěřovat Ježíši Kristu jako Pánu a Spasiteli znamená podléhat jeho božské autoritě a vládě. Proto vyznání Ježíše jako Pána a Spasitele musí zahrnovat připravenost odvrátit se od čehokoliv, co se mu nelíbí, a žízeň ho následovat celým srdcem. To vede k osobní proměně a plodné službě. Po jak úžasně cestě kráčíme!

Vyučování skrze Slovo a Ducha svatého

Cíl 2: Popsat, jak nás Ježíš vyučuje skrze Slovo a Ducha svatého.

Když Ježíš chodil po této zemi, viděl lidi s mnohými potřebami. Marek zaznamenal, že jednoho dne, když Ježíš viděl velký zástup, „*byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli jako ovce, které nemají pastýře. A začal je učit mnohým*

věcem“ (Marek 6, 34). Je jasné, že Ježíše nevidíme fyzickým zrakem. Jak nás tedy má učit? Existují dva základní způsoby:

Ježíš vyučuje skrze Písmo

Sám Ježíš vyučoval ze starozákonních Písem a sdílel i další pravdy, které byly později zaznamenány v tom, co my dnes nazýváme čtyřmi evangelií – evangelium Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Jeho slova měla autoritu. Poslouchat Jeho slova znamenalo slyšet Boha. Často říkával: „*Kdo má uši k slyšení, slyš.*“ Ježíš varoval před katastrofou odmítnutí Jeho slov: „*A každý, kdo slyší tato má slova a nečiní je, bude podoben muži pošetilému, který postavil svůj dům na písku. A spadl déšť a přihnaly se vody a zaduly větry a udeřily na ten dům – a zřítíl se a jeho pád byl veliký*“ (Matouš 7, 26–27). Apoštolové a jejich blízcí spolupracovníci vyučovali ranou církev Starý zákon a Ježíšova slova, která byla zapsána do Nového zákona.

Dnes máme celou Bibli, kompletní Boží písemné zjevení pro lidstvo, jež je jasné, směřovatelné a vykládající samo sebe. Nemusíš být vystudovaný teolog, abys Bibli pochopil. Obsahuje rukopisy starozákonních proroků, podobenství a vyučování Ježíše Krista spolu se spisy apoštolů. Písmo je inspirované Duchem svatým. Je „*vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti*“ (2 Timoteovi 3, 16). Jako učedník potřebuješ číst, studovat a reagovat na to, co je v Bibli napsáno.

Ježíš mluvil o životodárné moci Božího slova, když řekl: „*Člověk nebude živ jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst*“ (Matouš 4, 4). Jinými slovy Slovo Boží poskytuje duchovní potravu. Bůh vždy mluví skrze své Slovo, když zjevuje Svou vůli, myšlení, zaslíbení a plány pro nás.

Bohužel po počátečním období velkého nadšení a hladu po pravdě Božího slova mnozí křesťané v denním čtení Písma polevují. Místo zkoumání Božího slova a hledání pravdy, pomoci, vedení a principů pro život v něm se uchylují ke své

světské moudrosti a zkušenosti.

V podstatě ukazují, že postrádají postoj učeníivosti. Takové spoléhání se na sebe není nic jiného než otočení se zády k Ježíši, kdyby tu byl fyzicky přítomný. Mít učeníivý postoj znamená mít hlad po lepším poznání Boha skrze Jeho Slovo. Každý den by ses měl modlit za Boží slovo a požádat Pána, aby k tobě mluvil, když budeš trávit čas nad Jeho Slovem. On tě bude skutečně učit mnohým věcem; je ale na tobě uvádět do praxe, co se od Něj naučíš.

Ježíš učí skrze svého Ducha

Pán neučí jen skrze své Slovo, on tě také vyučuje skrze Ducha svatého. Ježíš to v Janovi 14, 25–26 zaslíbil, když řekl učedníkům: „*Toto jsem vám pověděl, dokud zůstávám u vás. Ale Zastánce, Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.*“ Duch svatý učí Boží lid mnohými způsoby. Může tě vyučovat tím, že bude tiše mluvit Boží slovo do tvého srdce. Říct, že Duch svatý mluví skrze Písmo, znamená, že tě najednou osvítlí pasáž z Bible. Duch promlouvá o tvých osobních potřebách a situaci a přináší život skrze Boží slovo.

Duch svatý k tobě také může mluvit formou tiché pobídky ve tvém nitru, když tě bude nabádat něco udělat. Třeba tě bude pobízet, abys navštívil konkrétního kamaráda. A když tam přijdeš, zjistíš, že tvůj přítel má potřebu, kterou jsi schopen naplnit. V knize Skutků Duch řekl Filipovi, aby vylezl na vůz, který jel po cestě. Tam se setkal s majitelem vozu a byl schopen ho vést ke Kristu (viz Skutky 8, 26–39). Je to nádherný biblický příklad práce Ducha svatého ve věřících.

Pokud jsi přijal křest Duchem svatým a pokračuješ v Duchem naplněném životě, budeš na Něj víc a víc citlivý. Je důležité zůstat v ochotě se učit a v otevřenosti, aby tě mohl Duch svatý vést. On tě může pobízet, aby ses modlil za člověka, který potřebuje fyzické uzdravení, může tě pudit

přinést prorocké slovo nebo modlitbu v jazycích a její výklad církvi. Může ti též dát slovo poznání nebo moudrosti pro čas, kdy to bude zapotřebí.

Ochota se učit vede k proměně

Cíl 3. Vyjádřit, jak vede ochota se učit k proměně.

Ježíšův cíl pro jeho učedníky byl, aby se mu podobali. Ježíš představil tento cíl v Lukášovi 6, 40: „*Učedník není nad učitele. Každý, kdo je dokonale připraven, bude jako jeho učitel.* Pán si nepřeje nám pouze předat vědomosti, ale přetvořit nás ke svému obrazu.

Naše role v proměně

Někteří lidé si mylně myslí, že stát se křesťanem znamená stát se bezduchou náboženskou loutkou, která plní prapodivná přání nějaké neviditelné vůdčí instance. Nic nemůže být vzdálenějšího od skutečnosti! Pravdou je, že nás Bůh chce proměnit, ale on to nedělá proti naší vůli! Jedna z nejvyšších Božích priorit při tvoření lidských bytostí byla, aby byli schopni samostatně činit významná rozhodnutí a mít svobodnou vůli. Od počátku lidské historie si Bůh přál, aby ho lidé znali a milovali. Nicméně opravdová láska nemůže být vynucená, ale musí být věnována dobrovolně. Laskavý Bůh dal lidem inteligenci, vědomí a právo na sebeurčení a volbu. My jsme často použili svou svobodnou vůli, abychom se od svého Stvořitele odvrátili. Ale vždy je tu možnost volby milovat a podřídit se Božím plánům a záměrům.

Bůh bude pracovat svou proměňující mocí v našich životech, pouze pokud se na procesu stát se podobným Kristu budeme podílet. Denně děláme rozhodnutí týkající se toho, jestli umožníme Kristovu životu se zjevovat skrze nás anebo jestli se bude projevovat naše vlastní já. Naše *já* v sobě má přirozený sklon k sobectví, chamtivosti, pýše, vzteku a dalším

hříchům.

Musíme se den za dnem rozhodovat růst a umožnit přístup Kristu do všech oblastí našeho života. Pokud zareagujeme na Ježíšův pokyn skrze Boží slovo či Ducha svatého ochotou, budeme proměněni a staneme se více podobnými svému Učiteli.

Ježíšova role v proměně

Ježíšův podíl na naší proměně je nepostradatelný. Přichází do našich životů a chce žít Svůj život v nás! Nezáleží na intenzitě naší snahy – nemůžeme se stát podobnými Kristu z naší síly. Jen pokud spoléháme na Jeho život v nás, On je ho schopen skrze nás žít. Co se týče naší závislosti na Kristově životě, všimněte si, co říká Pavel Filipským (4, 13): „*Všecko mohu v Tom, který mne posiluje.*“ „Mohu všechno“ je náš díl. Může být naplněn skrze Krista, který dává sílu – to je Jeho větší podíl. Ježíšova moc a energie jsou uvolněny do tvého života tím, že se Mu denně podřizuješ. Čím déle s Kristem pokorně chodíš, tím více odhalíš Jeho zapojení a zmocnění ve všech oblastech svého života. To vše se týká tvých modliteb, poznání a moudrosti, oddanosti, dovedností, darů, posvěcení, svědectví a služby ostatním. Pavel vyjadřuje toto velké tajemství života Kristova učedníka: „*S Kristem jsem ukřižován: Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus*“ (Galatským 2, 19–20).

Častý omyl

Někteří věřící se skoro úplně zaměřili na používání svých darů a schopností pro Pána, že zanedbali řešení vážných nedostatků v jejich charakteru. Tito lidé mohou být zaneprázdnění „službou Pánu“ a dokonce mohou získat pověst o své důležitosti, ale tolerují hřích jako je nenasytost, špatná správa majetku, lhaní, neodpuštění, nemorální sexuální aktivity, hrubost, pýcha a sobectví. Avšak oslavit Boha a mít pozitivní vliv na ostatní – v Boží rodině i mimo ni, k tomu

musíme být proměněni. Klíčový úsek na naučení je v Římanům 8, 28–29: „*Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí. Neboť ty, které předem poznal, také předem určil, aby byli připodobněni obrazu jeho Syna, tak aby on byl prvorozený mezi mnoha bratřími.*“

Denní životní lekce

Cíl 4. Vykreslit růst, který se děje, když denně studujeme lekce života.

Ježíšovi učedníci se učili mnoho životních lekcí, když Mistra denně následovali. Ježíš používal každodenní události v životě jako učební body a názorné lekce. Když to pochopíme, celý život se stane naší třídou v „Mistrově škole“.

Dítě a služebník

Když se jednou učedníci mezi sebou hádali o to, kdo z nich je největší (a tak prokázali svou duchovní nezralost), Ježíš k ilustraci toho přivedl dítě a postavil je před jejich zraky. A pak je učil: „*Kdo by přijal toto dítě na základě mého jména, mne přijímá, a kdo by přijal mne, přijímá toho, který mne poslal. Neboť kdo je nejmenší mezi vámi všemi, ten je veliký*“ (Lukáš 9, 48).

Další silnou lekci je naučil, když po poslední večeři umýval nohy svým učedníkům. Po té, co jim umyl nohy, se zeptal: „*Chápete, co jsem vám učinil? Vy mne nazýváte Učitelem a Pánem a dobře pravíte; jsem jím. Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy si máte navzájem umývat nohy. Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám (Jan 13, 12–15).* Tímto skutkem Kristus názorně ukázal opravdový postoj služebníka.

Dychtivost se učit

Ježíš svým učedníkům dával mnoho životních lekcí, což dnes stále s námi dělá. Aby nás naučil, jak reprezentovat Boží království, používá si k tomu situace, kterými denně procházíme v našem všedním životě, stejně jako i nové zkušenosti. Můžeš se např. setkat s mladou ženou, kterou není lehké mít rád. Možná je hádavá, urážlivá a vzteklá. Jak se o ní dozvíš víc, zjistíš, že bolest a zranění zkreslila její pohled na život. Nakonec přizná, že byla jako dítě zneužívaná a zažila tragickou ztrátu milované osoby. Najednou ti tento vhled pomůže mít s ní a s dalšími soucit. Toto je nejvzácnější a praktická lekce na naučení v Božím království. Ježíš podával ruku lidem, kterými farizeové opovrhovali. Jsi-li učenlivý, Duch svatý ti ukáže opravdové potřeby lidí a otevře ti dveře, abys jim mohl sloužit. Denně se ptej, co se tě Pán snaží skrze dané situace naučit. Pak reaguj na to, co ti ukazuje. Každý den máme ty i já příležitost růst.

Učení se z chyb

Občas selháváme přesně tak jako Ježíšovi učedníci. Pokud klopýtneme, je důležité se znovu dostat na nohy a přiblížit se Kristu! On je opravdu ochotný nám odpustit a obnovit nás. Ano, můžeš se poučit se svých chyb! Je to součástí toho být učedníkem připraveným se učit. A ještě lepší je se učit z Písma a vyhnout se tak skrytým nebezpečím a pastem, do kterých spadli jiní.

Důležitost pokory

Cíl 5: Uvést, proč je v ochotě se učit pokora klíčová.

Bůh ví mnohem víc než já nebo ty. I když se to může zdát zřejmé, vede to k úvaze nad vlastností, kterou musíme mít, abychom se mohli učit – pokorou. Pokora nás vede k uznání,

že Bůh je opravdu mnohem lépe informovaný než já, kdo je na Něm závislý a potřebuje božské vedení, moudrost a radu. Spíš než omezení skýtá pokora přístup k nesmírné Boží moudrosti.

Žalm 25, 9 říká o Pánu: „*Pokorné uvádí do práva, pokorné učí své cesty.*“ Když pokorně chodíš se svým Bohem, bude tě učit a povede tě bez ohledu na situaci. Přísloví 3, 5–6 nám dává toto ujištění: „*Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost. Poznávej ho na všech svých cestách a on napřímí tvé stezky.*“ V každé situaci má pro tebe Bůh aktuální učební lekci. Pokora uznává Boží svrchovanost k tomu tě vést po správné cestě. Bůh tě může vést skrze své Slovo, skrze potvrzení Ducha svatého, okolnosti nebo radu Božího lidu. Jen ty musíš zůstat v postoji učenlivosti.

Pokora vůči lidem

Vždy se můžeš učit od lidí – i od lidí, které je obtížné milovat, kteří jsou velmi odlišní než ty. Když se setkáš s lidmi, kteří dělají potíže, skvělým postojem bude: „*Pane, co chceš, abych se z toho naučil?*“ Neboť „*Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost*“ (Jakub 4, 6).

Mojžíš byl nejpokornějším člověkem své doby na zemi (4. Mojžíšova 12, 3), proto mu kvůli jeho pokoře Bůh dal velkou milost, když procházel těžkostmi s vedením Božího lidu. Mojžíš si byl vědom potřeby Boží pomoci: to je nepochybně jedním důvodem, proč trávil tolik času na modlitbách a v obecenství s Bohem. Jakmile budeš spoléhat na Pána a zůstaneš otevřený pro korekci, On ti dá moudrost a milost na každý den.

Praktikovat Slovo

Cíl 6. Zdůvodnit význam uvádění do práce

toho, co ses naučil.

Ježíš dal svým učedníkům úkoly a očekával, že budou dělat, co jim řekl. Kdo je opravdu učenlivý, bude reagovat na Boží slovo tím, že dle něho bude jednat. Povede to k proměně v jeho životě skrze přítomnost a práci Ducha svatého.

Zareagovat na Boží slovo zahrnuje věřit Božím zaslíbením a něco hmatatelného udělat. Například Marek 16, 17–18 říká: *„Tato znamená budou doprovázet ty, kteří uvěří: ... Na nemocné budou vkládat ruce a budou se mít dobře.“* Uvedení této pasáže do praxe znamená, že na Boží popud položíš ruce na nemocného (samozřejmě za předpokladu, že souhlasí) a budeš se modlit s vírou, že má být uzdraven. Když budeš tuto část Písma praktikovat, Bůh bude jednat.

Stejný princip poslušnosti platí v ostatních oblastech našeho života včetně dávání. Malachiáš 3, 10 tvrdí: *„Přineste celý desátek do skladu, ať je potrava v mém domě. Vyzkoušejte mě takto, praví Hospodin zástupů, zdali vám neotevřu nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání, dokud nebude dostatek.“* Učenlivý učedník bude dávat první ovoce a finančně podporovat svůj sbor s důvěrou, že Bůh otevře nebeské průduchy a vyleje své požehnání.

Příkaz *„všechno, co byste chtěli, aby lidé činili vám, čiňte i vy jim“* (Matouš 7, 12) jednoduše napovídá, že se máme chovat k ostatním tak, jak čekáme, že budou oni jednat s námi. Ježíš řekl: *„Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích“* (Matouš 5, 16). Ve věci dobrých skutků dává Pán úkol každému ze svého lidu. Dopředu pro nás připravil dobré skutky, abychom v nich chodili. Ježíš dal svým učedníkům

úkoly, aby se mohli učit praxí. A to samé dělá i dnes!

Když řekl: „*Jděte do celého světa a vyhlaste evangelium všemu stvoření*“ (Marek 16, 15), počítal se svými následovníky – nastavenými na učení, že se Jeho Velké poslání naplní. On také slíbil křest a pomazání Duchem svatým, aby je zmocnil k šíření Dobré zprávy. Učedníci nešli sami!

Vést druhé v následování Krista

Bůh nás vyučuje jednak pomocí svého Slova ale i skrze lidi, kteří nás vedou ve víře. Příkaz „*jděte a číňte mi učedníky ze všech národů*“ (Matouš 28, 19) znamená učit lidi poslouchat a následovat Pánovo Slovo.

Učedníci to měli předat dalším. Tento proces předávání je uveden v 2. Timoteovi 2, 2: „*Co jsi ode mne slyšel před mnohými svědky, to svěř věrným lidem, kteří budou schopni vyučit také jiné.*“ Pokud jsi ochoten se učit, Pán tě posílí a dá ti zakořenit ve svém Slově. Pak tě požádá, zda bys mohl pomoci vést druhé v následování Pána. Učenlivý následovník, který uvádí Boží slovo do praxe, se stává dobrým příkladem pro vyučování ostatních.

Toto je růst: učedníci vyučují věrné lidi, kteří mohou následně vést ve víře další. Činění učedníků zahrnuje mnoho oblastí služby: učitel nedělní besídky vyučuje třídu, vedoucí domácí skupinky vede biblickou hodinu, pak individuální učednické programy, sdílení Krista se svými sousedy, kázání a vyučování Božího slova v různých situacích. Každá z nich je vzácnou příležitostí k činění učedníků.

Vyučování a činění učedníků také zahrnuje rodiče, kteří učí své děti „*výchovou v Pánově kázni a napomenutí*“ (Efezským 6, 4). Rodiče mají vzácnou příležitost učit děti vlastním příkladem a svými slovy. Učednictví začíná doma, kde hrají rodiče zásadní roli ve vedení svých dětí k víře.

Jak se budeš stávat více podobným Kristu, budeš zakoušet více soucitu se ztracenými. Ježíš prozradil své poslání: „*Syn*

člověka přišel vyhledat a zachránit, co je ztraceno“ (Lukáš 19, 10). Když Ježíš sledoval zástupy, byl pohnut soucitem, protože byli jako ovce bez pastýře. „A začal je učit mnohým věcem“ (Marek 6, 34). Tato silná motivace láskou a slitováním tě povede, abys šel a vedl ve víře druhé. Mít ochotu se učit je životně důležité, pokud máš nést – jako učedník Ježíše Krista – ovoce. Božím cílem pro tebe není nic menšího než proměna. A tato nádherná změna bude trvat celou věčnost.

BIBLICKÉ VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Žalm 25, 9
Matouš 4, 4
Matouš 28, 18–20
Marek 6, 34
Lukáš 6, 40
Jan 14, 25–26
Římanům 8, 28–29
Filipským 4, 13
2. Timoteovi 2, 2

KONTROLNÍ TEST

Po prostudování této lekce si, prosím, pečlivě přečtete každou kontrolní otázku a zakroužkujte správnou odpověď. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Zápis do „Mistrovy školy“ je pro...
- a) ty, kteří se připravují na službu.
  - b) ty, kteří chtějí hlubší školení.
  - c) každého věřícího.

2. Cíl Ježíšovy učednické průpravy je...
- a) vyškolení věřících v umění vycházet s druhými lidmi.
  - b) proměnit věřící do podoby Ježíše Krista.
  - c) pomoci věřícím stát se obratnými řečníky.
3. Apoštolské učení první církve bylo založeno na...
- a) antické filozofii.
  - b) Starém zákoně a Ježíšových slovech.
  - c) jejich moudrosti získané každodenními zkušenostmi.
4. Zareagovat na Boží slovo zahrnuje dvě důležité věci:
- a) myšlení a chození.
  - b) zkoušení a čekání.
  - c) víru a děláni.
5. Charakter podobající se Kristu je...
- a) jen pro pár lidí.
  - b) základem každého věřícího.
  - c) nemožné dosáhnout.
6. Ježíšovo umývání nohou jeho učedníkům...
- a) ukázalo jeho postoj služebníka.
  - b) podpořilo učedníky v lenosti.
  - c) dalo špatný příklad dalším vedoucím.
7. Pokora je důležitá v naší ochotě se učit, protože...
- a) nás činí chytřejšími než ostatní lidé.
  - b) je královnou všech cností.
  - c) nás činí závislími na Bohu.
8. Slovo rabi běžně znamená...
- a) učitel.
  - b) uzdravovatel.
  - c) učedník.

9. Jaký je správný vztah mezi učitelem a studentem dle Lukáše 6, 40?

- a) Student nikdy nebude jako učitel.
- b) Student není nad učitele.
- c) Student učitele nepotřebuje.

10. Ježíš učil, že, kdo chce být velkým v Božím království, musí...

- a) vyrůst a stát se zodpovědným dospělým.
- b) mít bohatství a moc.
- c) být služebníkem.

ŘEŠENÍ

Poznámka: Pokud jsi odpověděl na otázky nesprávně, správné odpovědi najdeš v odpovídajícím Cíli lekce, na který odkazuje druhé číslo v závorce.

1. c (4.1)
2. b (4.3)
3. b (4.2)
4. c (4.6)
5. b (4.3)
6. a (4.4)
7. c (4.5)
8. a (4.1)
9. b (4.3)
10. c (4.4)

O AUTOROVÍ

Marek A. Erickson je ženatý a má jednoho syna. Sloužil jako první pastor v církvích v Minnesotě, v Severní Dakotě a Wisconsinu. Pracoval jako dočasný pastor během sloučení dvou sborů a také tři roky jako pomocný pastor. Marek získal bakalářský titul z historie na University of Minnesota (Duluth) a magisterský v teologii na University School of Theology Orala Robertse.